

Director, C. RIGU.

ANUNCIURILE,
RECLAMELE ȘI INSERTIILE
după învoială.Manuscrisurile nepublicate
se ard

Scrisorile nefrancate se refuză.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Clubul Național-Liberal Hotel Europe

LUMINA

Ziarul Partidului Național-Liberal

APARE SĂPTĂMÂNAL

Secretar de Redacție:
C. IONESCU-LUNGU

ABONAMENTE:

Un an... 49 Lei
Pentru săteni... 20 "
Șase luni... 20 "

prof. MILIAI APOSTOL 386092/2

SCRISOARE către MUNCITORI

III

Am arătat că partidul socialist nu poate aduce îmbunătățiri stării materiale a lucrătorilor, fiindcă nu reprezintă nici 5 la suta din populația țării.

Afară de aceasta, partidul socialist este lipsit de muncitorii intelectuali, iar conducătorii lui, fără nici o pricepere a problemelor politice și sociale, sa răsfățau din jafuirea bieților lucrători.

Dacă partidul socialist este și va fi mereu în minoritate, atât de neînsemnată în țara aceasta, negreșit ca nu va putea face nimic pentru binele lucrătorilor, fiindcă acest partid neavând de cât vuturile celor câteva zeci de mii de lucrători, nu va ajunge nici odată să ia puterea politică în mână, ca să guverneze țara.

Prin urmare tot dela un partid burghez va veni îmbunătățirea soartei lucrătorilor. Acest partid burghez este partidul liberal, cel mai puternic, cel mai bine organizat și cel mai bine condus. Partidul liberal nefiind partid de clasă, ci partid care luptă pentru armonizarea claselor sociale, singur el va dezlega și problema muncitorească, după cum tot numai el a deslegat atâtea alte probleme sociale.

Ca dovadă că partidul liberal e partid politic de armonizarea claselor sociale, este trecutul său, asupra căruiu voiu arunca o prea scurta privire. Astfel, în 1864 a dezrobii pe țărani de claca și i-a împroprietărit cu moșiile confiscate de la monastiri.

Luați seama la importanța acestei chestiuni: claca era robirea muncii țăranelor, care trebuia să muncască pe gratis pe moșia boerului un mare număr de zile pe an. Apoi sateanul era lipsit de moșia boerului, pe care nu avea voce s'o parasească, deci țărani nu era om liber, persoana lui fiind robă la boer.

Cu alte cuvinte în țara noastră a existat servajul sau feudalismul până în 1864, când fu desființat de liberali, printr-o lovitură de stat, despre care nu le locul să vorbim aici. Doar tot liberalii desființază în 1848 și robia Țiganilor.

Se pot aduce și alte dovezi că partidul liberal e partid al armonizării claselor sociale; — așa, până în 1884 numai proprietari de moși aveau dreptul de vot și tot numai ei aveau dreptul a se alege deputați și senatori, dar în acel an, partidul liberal prin șeful său Ion Brătianu cel bătrân, a revizuit Constituția în așa fel, ca, alături de boeri, să voteze și să fie aleși deputați și senatori: negustorii,

industriași și toți muncitorii intelectuali.

După ce partidul liberal a spart gașca boerească și a adus la viața politică pe toți comercianții, industriași mari și mici, și pe toți cei cu știința de carte, cel puțin patru clase primare, și-a îndreptat sforțările de armonizare spre clasa sătenilor cea mai numeroasă, 85 la suta din populația țării. Așa, începând cu 1902, partidul liberal face legi pentru înființarea bancilor populare, obștilor de arendare, cooperative, bibliotecii etc.

Partidele boeresti tipau că liberalii aprind focul revoluției la sate. Învațătorii, cărora liberalii le daduse sarcina bancilor și cooperativei, erau acuzați că sunt agenți provocatori ai revoluției, puși anume de liberali. În răstimpurile, din fericele scurte, cât guvernau țara boerii, mai darămau ei, pe cât puteau, din ceea ce clădiau liberalii la sate, dar liberalii, stând mai mult la putere, reclădiau din nou, și mai temeinic încă.

Cu mare îndărătnicie au lucrat liberalii la ridicarea stării materiale a sătenilor, pentruca apoi, prin revizuirea Constituției din 1917 sa-și desavârșească opera prin împroprietărea în masă, iar prin votul universal sa se dea libertatea politică, nu numai milioanei de săteni, dar și lucrătorilor industriali, tuturor celor mici și obidiți, cari formau plebea țării românești.

În toate țările din lume, votul universal s'a căpătat prin lupte îndelungate din partea poporului, și numai după revoluții sângeroase s'a putut aduce această reforma. În țara românească însă, un partid de guvernământ, partidul liberal, a dat votul universal fără ca macar să fi fost cerut de popor; a făcut deci această reforma numai din dorința de a armoniza clasele sociale și a le solidariza unele de altele, dându-le puțința să se dezvolte liber, spre a aduce la contribuție întreaga lor putere de muncă.

Singur partidul liberal a înfăptuit aceste mari și largi reforme de democratizare și de armonizare socială; același partid și-a luat sarcina de a duce la bun sfârșit și chestiunea muncitorească în complexul ei.

În numărul viitor voiu arăta programul partidului liberal în ce privește pe lucrătorii industriali și minieri.

Un muncitor

Zece maiu de azi și de altădată!

Anul acesta, pentru a 55-a oară, am sărbătorit istoricul și înălțătorul 10 mai. Istoric, pentru că el întru-chipează idealul unei țări, al unei națiuni: dinastie streină, neațarnare, regat și azi, învățat în haino de glorie și lumină, 10 maiu însenneză și înviegirea neamului, România Mare. Înălțător, pentru că el are darul de a înălța sufletele și a le pregăti pentru înțelegerea și sfârșirea faptelor mari, bune și frumoase. Zi de glorie, de triumf pentru neamul rămănesc, 10 maiu era sărbătorul care, inundat de tricolorul românesc și de entuziasmul cald al românilor. Imi amintesc de sărbătorirea acestei zile, așa precum copilăria mea a apucat-o, a înregistrat-o și a păstrat-o. Atunci, bătrânii erau tineri, atunci, pe semne, și autoritățile se osteneau mai mult pentru înrădăcinarea sentimentului patriotic, de recunoștință și de pietate, în sufletele micilor copii, azi cetățeni și mame. Imi aduc bine aminte cu cădă nerăbdare așteptam pregătită serbare de 10 maiu.

Cum apoi formam cu profesoarele pe bulevardul frumos pavozat cu mândrul tricolor și împodobit cu arcuiri de verdeață, plin de lume, dar pe care totuși locul școlilor exista. Cordonale, întinse pe o bună porțiune din bulevard, acolo unde se prima defilarea, împreună cu înscăruțorii ordinii publice, isbuteau să facă ordine. Vedeam și noi, copiii, defilând pe mândrul, pe falnicul ostăș încheștat pe cal sau cu mâna pe armă. Auziam muzicile cântând, strigăte de «ura» volos și răspălțitor, ne străbăteau sufletele de florii entuziasmului, ai recunoștinței pentru veterani cu piepturile pline de decorațiuni, semne ale vitejiei lor trecute.

Era, era 10 maiu, datător de atât de multe și puternice impresii, că zile întregi, noi copii, vorbiam între noi numai de serbare!

Azi, 10 maiu are o împătrită însemnată în istoria acestei națiuni, dar și a patra parte din atenția de altădată! Azi, sărbătorirea ei se face în pripă și pe nepregătite. Nici o ordine pe nicăieri, nici un interes din partea nimănui! Defilarea se primește într'un mijloc de piață, ce cuprinde 3-4 persoane oficiale! Restul e inundat de lumea, dezordonată și răutăcioasă. Copiii de școală sunt asvârșiți la spate, înghesuși, striviți, unde nici vârful balonetelor nu poate zări, necum să poată vedea marea. Iată, poartă, un copil, în zău, unde institutorii lor i-au așezat; cer să vadă și ei ceva; dar nimeni nu-i aude, nimeni din învățătorii nu are interes pentru cioplirea, pentru sfârșirea sufletelor lor. Amintirea acestor sărbători rămâne neagră, uitată și se arpa pentru ei, căci și-n sufletele lor nevinovate babilonia aceasta a asvârșit sămânța nemulțumirii. Tu, te revolți, te superi, dar la ce bun toate astea? Tu nu ești nici prețel, nici primar, nici autoritate politică, pentru că cuvântul tău să fie ascultat, sau ideea ta primită. Ei fac ce știu și nu prea știu ce au de făcut.

Intrebați-vă serios, unde mergeți? Așa educațiune patriotică se face în școlile, chiar și cetățenilor de azi!

Cornelia.

— Citiți și răspândiți —
ziarul „Lumina”

De vorbă cu Țăranii

— 1914—1917 —

— În 1914, liberalii vin la putere, fac alegeri și Camerele hotărăsc să se revizuiască Constituțiunea. Se fac alte alegeri și ies Camerele, care erau sorocite să inscrie în Constituție împroprietărea prin expropriere și votul unic.

Constituanta se adună, gata de lucru, cum o zice D-l Brătianu, fiindcă avea majoritatea legală.

Dar... nemții pun foc lumii, războiul se începe și cine se mai putea ocupa cu treburile din țară, de felul acesta?

Fierberea era grozavă și D-l Brătianu se gândea acum numai cum că se mai amâne ziua războiului nostru și cum ar putea să aducă mai mult și mai bun armament pentru oștire.

Vedea bine, că nu putem scăpa de războiu.

— Unii spun, domnule, că am fi putut scăpa de războiu, dacă vream!

— Pot să vă incredințez, fără să intru azi în amănunte, ca cei cari au spus și mai spun astăzi, ori nu știu ce spun, ori au fost vânduții nemților. Va rog să mă credeți pe cuvânt, până când va voiu dovedi cu țale și temeiuri ca ce va spun e un adevăr sfânt.

Tot ceea ce s'a silit să facă D-l Brătianu, a fost să amâne cât de mult, până la marginea puținoasă, intrarea noastră în războiu.

A și isbutit să ne țina doi ani. În 1916 a trebuit să intrăm. Ce s'a întâmplat, știți și nu despre acestea vreau să vorbim acum.

D-l Brătianu, cu partidul său, făgădui-se în 1913 și scrisese în programul partidului: pamânt țăranilor prin expropriere și vot. El bine, s'au ținut de cuvânt. Iată, vedeți, am aici „Monitorul oficial” No. 214 din 15 decembrie 1918, în care e publicat Decretul-lege pentru expropriere. Acesta e urmarea votului dat de Adunarea constituanta liberală la Iași în 1917.

Decretul expropriării e trecut între legile țării. El nu poate fi nici tagaduit, nici desmănușit de nimeni, oricât de șarlatan și prost ar fi. În josul acestei legi, odată cu icaltura Regelui Ferdinand, sunt doua încă: una I. I. C. Brătianu și alta I. G. Duca.

— Bine, domnule, cum se poate atunci, ca ni se spun a fi tăiea prapastii de unii și de alții?

— Am de gând să vă lamuresc deăfirăpar în toate apolitecei, cinstii, românește. Sa lăsam fiecare lucru la locul și

vremea lui. Este asta „Monitor oficial”?

— Este.

— Este publicată legea de expropriere aci? Uite-o. Să v'o citesc, dacă vedeți, alta data.

Uitați-vă; vedeți aici după Ferdinand, I. I. C. Brătianu și I. G. Duca?

— Da, domnule.

— Ei, asta am vrut să va vedesc, azi: *liberalii s'au fînit de cuvîntul dat țării și au dat pămînt făraniilor și voi.*

Toți ceilalți n'au făcut o iotă mai mult din ce au făcut ei.

Ion Sulfina.

100 de ani dela nașterea lui Ion C. Brătianu

Sărbătorirea dela Florica.

În ziua de 22 maiu, osemintele marelui om și român I. C. Brătianu, au fost scoase din mormântul, în care a fost îngropat corpul lui acum 30 de ani și așezate în bisericuța, clădită în acest scop, la Florica.

Au luat parte la această pioasă pomenire, pe lângă familia lui Ion C. Brătianu, Alteța Sa Regală Prințul Carol, I. P. S. S. Mitropolitul Primat, Mitropolitul Ardealului, D-nii: Ferechide, Iorga, General Coandă, președintele Senatului, Petrovici Ministru lucrărilor publice, ca reprezentant al guvernului, I. G. Duca, Inculți, Nistor, Al. Constantinescu, Dr. C. Angelescu, foști miniștri, etc., peste o mie de oameni de frunte din România Mare; apoi reprezentanți ai tuturor județelor și mili de țărani în frumoașele lor haine. Din Prahova au fost D-nii: Ionescu Quintus, Dr. Negruți, Dem. Nicolaescu și G. S. Ioneanu.

Cei cari au luat parte la această cinstitoare sărbătoare, spun c'au fost peste 30 mii de oameni, din toate părțile sociale, cari au jînit să aducă prinosul lor de slavă marelui Ion C. Brătianu.

„Delegații din Ardeal, dela Turda, a deșus pe sicriu o cutiuță cu pămînt dela mormântul lui Mihail Viteazul.

După serviciul dîvin au urmat

Discursurile.

Au vorbit rînd pe rînd, preamărînd în cuvinte frumoase, înalțătoare munca titanică de aproape 50 ani, hărăzită numai pentru binele și mărirea țării de marele între mari Ion C. Brătianu: I. P. S. S. Mitropolitul Primat, Dr. Miron Cristea, D-nii: I. Petrovici, ministru, în numele guvernului, M. Ferechide, în numele celor cari au lucrat cu Ion Brătianu, Șt. Ciceo Pop, în numele Ardealului, I. Inculți, în numele Basarabiei, I. Nistor, în numele Bucovinei, G. Mărzescu, în numele Moldovii, Petrescu Comnen, în numele Dobrogei, Pavel Obedeanu, în numele Banatului și din partea sătenilor învățătorul Const. Mocanu și preotul Cercel (din Muscel).
Pacat, că nu putem da niciuna, măcar, din aceste prea frumoase cuvîntări!

La Academia Română.

Academia Română, societatea celor mai mari învățați ai românilor de pretutindeni, a sărbătorit și ea, cu mare cinste, 100 de ani dela nașterea lui Ion C. Brătianu.

D-l Onciu, președintele Academiei și D-l profesor N. Iorga, au arătat meritele și vrednicia lui Ion C. Brătianu în lupta pentru toate faptele mari dintre anii 1848 și 1891, de care este legat numele acestui genial om.

Ce au scris jurnalele.

Toate zărele, mari și mici, ale tuturor partidelor, chiar și acelea cari, cât a trăit Brătianu, și-au făcut o meserie din a-l injura, au scris articole frumoase despre faptele și munca marelui om.

Iată, de pildă, ce zice „Adevărul” prin pana d-lui Brănișteanu:

„Ion C. Brătianu este o mare și impunătoare figură a istoriei moderne a Românilor. Umbra lui plutește și dincolo de mormânt asupra acestei țări. De calitățile și greșelile politice lui — și cine nu știe că la calitățile mari nu pot corespunde greșelile mici? — ne reșimțim încă și astăzi. Dar nu tre-

bue uitat că Ion C. Brătianu n'a fost un teoretician, care poate trăi închis în camera sa de lucru și lăsa altora răspunderea neajunsurilor ce decurg din aplicarea practică a teoriilor sale, ci Ion C. Brătianu, a fost omul faptelor, a fost un luptător și un înfăptuitor, și a trebuit deci să se ciocnească cu realitățile, să le înfrunte, să le transforme, să le distrugă chiar la nevoie, pentru a plămădi din împrejurări, pe care o vitregă dezvoltare istorică le-a făcut dezaforabile, forme noi politice, realități și împrejurări noi, posibilități noi pentru viitor din care, într-o largă măsură, a ieșit ceea ce vedem bun astăzi.

«Aceasta nu însemnează că, urmărind cu tenacitate și genialitate opera sa de înfăptuire, Ion C. Brătianu a fost orb față de scăderea de care era însoțită politica sa. Celebra frază de la 1888, cea cu participarea toleranței, din care i s'a făcut un cap de acuzație — a fost de fapt un strigăt de conștiință, de revoltă, multă vreme înabăușită. Când vrei să îndepințezi o mare operă politică, care, în acest caz, era și națională, ești, din nefericire, silit să lucrezi cu oamenii așa cum sunt, și, vai, oamenii nu sunt îngeri!»

Moralistul, dacă iese în viața publică și se avîntă în vîlmășagul politic, se desgustă repede și văzînd că nu poate realiza tot, tot, părăsește grabit lupta, nerealizînd nimic. Omul politic, cel care simte într-insul chemarea și are puterea înfăptuirii mari, știe că nimic perfect și complex nu se poate realiza, că progresul e compus din bucați și că principalul lucru e să împingi carul o bucată spre luminoasa țintă urmărită.

Sfârșitul acestui articol, așa de frumos și pătruns de simțul curatului adevăr, este:

«... acum, când se serbează centenarul lui Ion C. Brătianu, serbarea trece și trebuie să treacă peste limitele partidului, pe care l-a condus el și cu care noi am dus aproape neîntrerupte lupte — și să lea caracterul unei serbări naționale. Poporul român întreg, trebuie să slăvească memoria acestui mare și reprezentativ fiu al său.»

Am reprodus atîta după „Adevărul”, ca să nu mai luăm nimic din celelalte! Ar fi de prisos, întrucît, dacă acest ziar, care, singur spune, s'a războit neîntrerupt cu Brătianu și partidul său, scrie astfel, azi, cum trebuie să scrie toate celelalte care-urmează politica sau au fost măpușin dușmani lui Ion Brătianu și partidului liberal?

Cum s'a sărbătorit în Ploiești.

Ploieștii au văzut multe sărbători și întruniri cetățenești. Ca cea de duminică, 29 maiu, au fost prea puține!

La chemarea comitetului, care la Ploiești, a fost exclusiv compus numai din membrii partidului liberal, au răspuns mili de săteni din tot județul, comercianți și industriași, mari și mici, intelectuali, muncitori, tot ce reprezintă muncă, avere, autoritate în Ploiești și în Prahova.

Strădăle orașului au fost inundate de un popor, care a venit să proslăvească, cucernic și demn, memoria aceluia ce a fost și va rămîne deapură Ion Brătianu; iar marea grădina a Teatrului „Modern” era preada pentru a-l încăpea între zidurile sale.

Județul și comuna au fost reprezentate prin d-nii: Prefect, Colonel Prassa și Președintele Comisiei întreprindere, I. G. Obrocea. Armata a fost reprezentată prin d. General de divizie Popescu, și fost ministru. Baroul, prin D-nul N. Părvulescu, decanul său. Camera de comerț a luat parte cu sute din membrii ei, comercianți și industriași, avînd în frunte pe d-nii Tudorică Ionescu și Gogu Zamfirescu, președintele și vice-președintele său. Concetățenii noștri de religie israelită, cu d-nul Rabin Daniel Eskenazy, Societatea «Apărătorii Patriei» în cap cu d-nul Constantinescu-Bordeni, președinte; Doamnele: Prefect Colonel Prassa, Ionescu-Quintus, Dr. Negruți, Dr. Iosif, Sfetcus, numeroși fruntași din toate partidele politice și ai societății ploieștene, delegații organizațiilor liberale din județ și toți membrii partidului liberal prezenți în oraș, au jînit de ploasă sărbătoare să le ia parte la această mare sărbătoare națională.

La orele 10 s'a oficial parastasul de Sfînția Sa Părintele Protopop, asistat de profeții: Buraba, C. Ionescu, Vasilescu, Ioanșescu, Tăriceanu etc.

Cuvîntăriile.

După serviciul dîvin, Părintele Protopop Ieonom Ene Dumitrescu a pronunțat următoarea cuvîntare:

Onorată Asistență,

Strein lucru este, să te cobori în iad ca să te inspiri despre frumusețea cea negrăită a raiului; să intri în lumea morților, ca să cunoști mai de aproape viața; să suferi mai în tăi rușinosul jug al robiei, ca să înveți ce este nobila libertate.

Și cu toate acestea, cu îngăduința D-vo, pe aici vă voi conduce astăzi, ca să cunoașteți această taină.

Veniți dar să ne coborâm cu creștinească pietate în mormântul cel nou dela Florica, întru carele patria recunoșcătoare și-a așezat rămășițele pămîntului ale proiectului slavei sale de astăzi, ale miraculosului său isbăvitor din întunerecul și umbra morții celei spirituale. Și acolo privind osemintele Marelui Brătianu, celui ce nu-l încăpeau hotarele înguste ale României vasale și deschidea larg ferestrele patriei pentru lumina ocidentului civilizat, vom înțelege pe truce așa mormântului proaspăt, a marilor bărbați, ca căd se ruginește mai mult, cu atît se transformă în usă a vieții pentru generațiile următoare... Că precum marile tablouri de artă, privilegiate de aproape, ni-se par lucrări de rînd și chiar măzgălituri; iar privilegiate distanțat, abia atunci ne dăm seama de marea lor valoare artistică, tot așa este și cu viața și aprecierea marilor bărbați de Stat, cărora contemporanii nu le văd de căt scăderea inevitabile ale firei omenești, iar vremea distanțându-l și talentul pentru admirația și educația tineretului.

Spirii și pămîntul hrăneau frumoașele noastre ianuri, când vrednicul gospodar Tudor din Vladimiri își rupse coasa în veninoasele bălării ale Fanarului, fiind însuși răpus de iataganele dușmane. Atunci, milostivindu-se D-zeu spre poporul Său cel binecredincios, a făcut să se nască marelui patriot Ion Brătianu, steaua și căldura României Moderne. Unic model în neamul nostru, el cu adevărat a trăit și s'a educat cetățenește la școala suferinței. În tot timpul exemplareii sale vieți din tinerețe și până s'a coborât în mormânt a împărțit toate durerile și înjosirile patriei, din cari oșelindu-se, deveni apoi sufletul și căldura tuturor marilor evenimente, prin cari s'a înălțat patria și neamul.

Fiecare suferință, fiecare neajuns și scădere a poporului, print'o minunată investiție, aveau să formeze tot atîtea capite în marele și îndrăznețului său program politic de mai târziu, dela care nici înger, nici om, nici puterile întunericului nu-l pută rădă, că el însuși lumina fiind, avea ce împrumuta dela întunericul din jurul său. Așa se esplică pe truce din lumina întru carele plu-

tean gîndurile sale pentru viitorul neamului românesc, a putut să vadă întocmai ca un profet, căpătîndu-și lumina până la care a ajuns astăzi neamul său, unirea tuturor românilor după cum se exprimă în memoriul său către împăratul Napoleon al III-lea.

Așa dar, din iadul de suferință al poporului, se inspira despre raiul cel frumos al idealului astăzi împlinit.

Despre rodnicia sa muncă, pusă în serviciul patriei și care a fost înconștinată de cel mai strălucit succes, lăsînd loc oratorilor competiței, eu nu mă voi ocupa astăzi, ca nu cumva prin expunerea mea stînguce, să produc vre-o umbră pe acest câmp atît de luminos....

Nu mă voi ocupa de asemenea nici de amănuntele programului politic al marelui bărbat de stat ce sărbătorim astăzi, ci mă voi mulțumi cu constatarea generică, că acest program constituie minunatul plan arhitectonic, după care aproape în întregime s'a clădit România Modernă, și care în chipul unei cădăne cu degetul arătat în întins, mereu va conduce neamul pe căile democrației și ale dreptății, cari sunt adevăratele fundamente ale statului.

În cursul vremurilor de luptă și de jertfă, patria noastră a numărat mai mulți bărbați înștri alături de marele Brătianu, întru care și-a proslăvit cu cinste tot genul civil, politic și militar, după personalitatea și specialitatea fiecărui. Ion C. Brătianu prin calitățile sale extraordinare, guvernă sufletește peste toate aceste talente din constelația sa.

Căci în toată luptelor decisive, ce va folosi marele comandant de câmp, care-și pierde vremea jellind la căpătîiul morților sau ocupîndu-se de amănutele vieții de toate zilele, dănd astfel timp dușmanului să-l înconșoare?... S'au cum va birui marele tactician al luptei, care, luîndu-și toate măsurile de ordin general, a neglijat pe cele de ordin special, rămîndă fără munții tocmăi în ceasul biruinței?

În persoana lui Ion C. Brătianu se înălțau toate aceste calități de analiză și sinteză, atît de necesare bărbatului de stat. Și nu era ramură de activitate în care să nu se distingă, de aciea îl vedem lucrînd rînd pe rînd, mai în toate ministerele. Unde era munca mai grea, acolo îl întăneau.

Toată munca, tot talentul și tot sufletul său mare le-a pus desinteresat numai în serviciul patriei și al fraților săi de același neam și sânge. «Iar mai mare dragoste de căt acela nu este alta, dela-și pune cineva sufletul său pentru prietenii săi» după cuvintele D-zeștii Scripturi: Slava și recunoștința se cuvîne numelui său, fraților.

Fericită este patria care naște astfel de fiu.

Doamne, pentru rugăciunile dreptului Tău, adu-și aminte de jertfa lui!

Cuvîntarea șefului partidului liberal din Prahova, D-I Ionescu Quintus.

D-l Ionescu Quintus a rostit o prea frumoasă cuvîntare, în care a arătat, în chip strălucit, covârșitoarea personalitate a marelui Ion Brătianu și însemnatul rol jucat de el în întemeierea și organizarea statului român modern, în cea mai grea și măreață epocă, prin care au trecut cele două principate, Muntenia și Moldova, în răstimpul dela 1848, anul când Ion Brătianu și-a început marea lui activitate și până la 1891, când marelui om și român a trecut în viața cea de veci.

O vom da în numărul viitor.

Cuvîntăriile D-lui I. G. Obrocea, președintele comisiei întreprindere din Ploiești.

D-l I. G. Obrocea a rostit următoarea cuvîntare, în numele D-sale și a D-lui Prefect Colonel Prasa.

Onorat Auditoriu,

Primind invitațiunea de a participa la sărbătorirea unui veac, scurs de

când s'a născut Românul între Români, marele Ion C. Brătianu, am considerat aceasta pentru mine ca o mare onoare și ca Român și ca prim gospodar al orașului acesta.

Doamnelor și Domnilor,

În viața popoarelor se întâmplă două fenomene: uneori epocile creează oameni, alte ori oamenii creează epocile. Noi, Românii, din punctul de vedere al consolidării neamului, al culturii și al răspândirii civilizației în masele largi ale poporului, am avut o soartă vitregă, impusă de însăși fatalitatea istorică și geografică a țării noastre.

Într'adevăr când trebuie să stai mereu cu arma în mână, când ești nevoit să nu-ți faci așezări temeinice de teama hordelor năvălitoare, când ești urât de Dumnezeu să îți înfră valurile de întinerie care amenințau să inunde Europa, când îți petreci viața făcând mereu nesfârșit drum dintre șes și adâncimile tălănuite ale codrilor, nu ai mai vreme să te ocupi de cultură și civilizație care cer timp, pace și liniște.

Privită așa chestiunea cum se desemează de evoluția noastră istorică, noi, despre noi, nu putem spune că epocile creează oameni, ci oamenii creează epocile.

Mișcarea noastră națională dela 1848 fost-a ea produsul sufletului conștient al poporului care, izolat de apusul în care fermenta viitorul libertății omenirii, s'a făcut și la noi?

Doamnelor și Domnilor,

Fără idealismul generației dela 1848 nu s'ar fi înfăptuit nimic din ceace s'a înfăptuit până acum. Mișcarea purta nu numai germele unei democrații luminate, conștientă și patriotice ci însuși sămburele unității naționale pe care noi ca executori testamentari ai lor am înfăptuit-o după 7 decenii. Filozoful Carlyle vorbește mare despre eroii păcii. Eu nu cunosc, Domnilor și Doamnelor, mai mari eroi ca pe aceia dela 1848.

Fiindcă dacă eroii se numesc acei care fac sforțări, se jertesc pe ei însăși pentru a smulge din privilegiile și din averie alora pentru cei mișci, cum putem să numim pe acei care nu numai că renunță la propriile lor privilegii, dar riscă totul pentru a face și pe alții să priceapă gestul lor, pornirea lor generoasă?

Pentru aceștia cuvântul eroi este prea puțin. Ei sunt supra-oameni.

Astăzi nu se sărbătorește pe tot cuprinsul neamului românesc, un erou, un geniu politic, ci supra omul ca reprezentant al unei întregi generații de idealști.

Și supra om a fost marele Brătianu. El se ridică în fața contemporanilor și a posterității nu numai prin diversitatea cunoștințelor, prin grandoearea puterii de concepțiune, prin largimea orizontului minții, prin claritatea de vedere care străbate timpul și spațiul ci și prin acea neasemnată energie care traduce în fapt, tot ce gândește, tot ce cugetă, tot ce simte.

Orizont nepătruns de gândire, bogăție de concepție, simțire umanitară și națională și execuție abila, iată par-mi să aceleia conturarea marea personalitate a acestui gigant al neamului românesc.

Cu această credință, cu aceste convingeri, Doamnelor și Domnilor aduc prinsoșul de recunoștință și întreaga pietate a mea, a concetățenilor mei și a D-lui Prefect al Județului Prahova, aceleia, care a fost Ion C. Brătianu și rog pe Dumnezeu neamul nostru, ca generația noastră și celele ce vor veni după noi să fie la înălțimea aspirațiilor și sfaturilor cu care el s'a pus în slujba înfăptuirii lor și a patriei.

Eternă fie-l memoria!

Celelalte cuvântări.

D-ni: profesor C. Rigu, în numele partidului liberal, Gogu Zamfirescu, în numele Camerii de Comerț din Prahova și G. Machedon, satean din Comarnic, în numele satenilor, au rostit frumoase cuvântări, dovădind istoricește rolul jucat de marele Brătianu în toate actele mari ale României și arătând cât de mult dato-

resc, fără și neamul, acestui genial fiu al lor.

Nu vrem să știrbim din frumusețea acestor cuvântări. De acela, le vom publica în întregime în numerele viitoare.

La statua vânătorilor.

În urma acestor cuvântări se formează un imponent cortegiu, care parcurge, măreț și demn, strădalele Dr. Radovici, Mihail Cogălniceanu, plața Libertății, plața Fructelor, îndreptându-se pe Bulevard, până la statua vânătorilor.

Acți, au cuvântat D-nii: N. Prusașan, veteran din războiul pentru independență, care a arătat, frumos și mișcător, rolul lui Ion C. Brătianu în acea mare epocă și N. Constantinescu-Bordeni, care, ca totdeauna, cu multă inimă și un remarcabil talent, a arătat cât de mult au făcut eroii, titanii generației dela 1848 pentru țară și neam, cât de vrednici s'au arătat de memoria lor eroii dela Oltuz, Mărășești și Mărăști și căta datorie au cel de azi să la pildă dela sfegării, cari, cu prețul vieții lor, au înfruntat urgia vremurilor, cerbia boierilor ruginiți, răutatea capetelor încoronate din marile țări vecine și ne-au dat o țară ca cea dela 1891, pe care s'a clădit România Mare.

Apoi, nesfârșita mulțime s'a împărțiat în liniște, ducând cu sine amintirea unei sărbători naționale din cele mai însemnate.

În județ.

În toate comunele, urbane și rurale, din județ, unde avem organizații naționale-liberale, s'au oficiat servicii divine și s'au făcut serbări în care s'a arătat satenilor prin cuvântări alese marea operă savârșită de Ion C. Brătianu.

Delegații Prahovei la serbările din București.

Din partea organizațiilor liberale din Prahova, au fost la serbările din București următorii delegați:

Domnii: Alexandru Mișu, Irimiea C-tianescu, Titu Nasopol, Vasile N. Rădulescu, Stanciu Constantin, Gogu Marinescu, Ploiești; Ion N. Grecu, Gh. I. Cercei, Mihail Apostolache, Telega; I. Teodorescu, Apostolache; Grigore Popescu, Cosmina; Ilie Șerban, Măgureni-Prahova; Ion N. Șerban, Grigore Șerbanescu, V.-Calugărească; Manolache D. Badae, Băicoiu; N. Grecescu, Ciupelnăța; Tudorache Vulpe, Ogretin; Gh. Apostol, M. Z. Ștefan, Fulga-de-sus; Ion R. Cazacu, Fulga-de-jos; Ion I. Datu, Chiofdu-mare; Vasile I. Dinu, Rătov; Gh. A. Negoiță, I. P. Gavrilescu, Gornetu-Cuib; Toma Apostolescu, Ștefan Dumitrică, Măgurele; Costică Schlop, Măneciu-Pământeni; Dumitru Neagn, Homoiaclu; Gh. Gh. Petre, Radu Ilie Alecu, Ion M. Lungu, Poenari-Burchi, M. Gh. Frânculescu, Polana-Vărbilău; V. S. Niculescu, Tătăranu; Ion Gh. Corbu, Udrești; D-tru P. Oprea, Dărmănești; Gh. Dragomir, Stelian Stănescu, Haimanale; Costică Săvulescu, Mălăești; Iamandî Popa, Ion N. Dinu, Iamandî N. Răducu, Neculac R. Zanea, Poenari-Rail; Naom Dumitrescu, Coslegi; Ion Oprea State, Livadice; Iordache Gh. Oprea, Vărbila; Ilie Constantin, Andrei A. Enache, Ion Gh. Panae, Râncezi; Ion Florescu, Stelian Saceanu, Morenți; Ion Balan Ploiești; N. Stănculescu, Brazi; Vasile Stamate, Lache Popescu, Poiana-Câmpina; Ion N. Bizineche, Petre Borcea, Slănic.

Paste Făinoase

Macaroane, Fidele, Steluțe etc.

din renumita Fabrică

FRATII A. SOLACOGLU

se găsește de vânzare în orice cantități cu prețul fabricii la

Biuroul de Import

Societate în nume colectiv

Ploiești, Str. Brașoveni No. 6

Max I. Schapira

Nu mai este printre cei vii. Se cerea morții materiale i-a curmat firul vieții în ziua de Sâmbătă 28 maiu.

Cu Max Schapira dispăre un om de mare muncă, un preot al muncii; dispăre un stâlp puternic al marilor, îndrăznețelor și socotitelor întreprinderi comerciale și industriale din Prahova și țara întreagă; dispăre un om de bine în toată accepțiunea cuvântului, din a cărui casă nimeni, dintre cei cari-i cereau ajutor, nu țieșau cu mâna goală și cu sufletul amărât.

Cu Max Schapira dispăre un membru devotat al partidului liberal, care a știut să-i dea la nevoie, sfatul lui luminat și ajutorul său de mare însemnătate.

Ludm parte la nemărginita durere ce a încercat familia Schapira prin ireparabila pierdere în stâlpul și născătorul său. Să aibă însă o mângăiere: De puțini oameni se va putea spune atăta bine cât se zice și se va zice meru despre Max I. Schapira!

Și prin aceasta Max Schapira n'a murit. El a trecut în nemurire, unde l-au așezat frumusețile și marile lui fapte.

Fie-i țărâna ușoară și memoria eternă!

DUMACREDINȚA TARANEASCA

Pacoslea țărăneasca, care incură de trei ani treburile țării cu prostiile și smintelele ei, s'a acutuat și la Prahova. Are și un ziar, pe care-l scoate din fol în Paști și n'are scris numai minciuni și scornesc la înșafimă pe socoteala noastră.

Astfel, un domn E. C., care nu-i decât D-l Emil Condeescu, avocat fără proces și care, negându-și întrebunșire în partidul liberal, a trecut la «jurniști» scrie următoarele în ziarul lor: «Toți sunt liberali și averescani, minciinoși cari spun că să iubesc și vă pun un genunchiu pe gramuză», adică toți cari fac greutăți țărănilor în darea terenurilor de izlăzări, sunt liberali.

El bine, ceace afirmă E. C. este minciună neobrăzată și o îndrăzneală particulară acestor clișerci vennoase și urâte.

Iată iubirea D-lui E. C. pentru țărănimea, de care oștează, cîd, în toate diminețele când se scoală și în toate serile când se trântesc în pat.

Unchiul său Gh. Stănescu se holdărește să-și vînză moșia Stănești D-lui Vasile Tomescu, cumnatul D-lui E. C. în calitate de avocat și de frate al D-nei Soția V. Tomescu, țărănăstul E. C. sfătește pe Gh. Stănescu să vînză jumătate din moșie D-lui V. Tomescu și jumătate D-nei Soția V. Tomescu, ca să scape de expropriere, adică să nu se dea țărănilor, de a căror dragoste mioridie pe toate strădale Ploieștilor acest domnișor și face spume la-gura țărănilor!

Acele sunt făcute la Trib. din București și transerise la cel din Prahova și nefind nici în Patagonia, nici în Zanzibar, ele se pot vedea și la urma urmei, I le putem scoate noi în copie.

Iată ce jivine sunt acești domni cari improacă cu noroul minciunții și al zavistii pe toată lumea.

Mare depozit de Sindrili de brad și fag în comuna Ogretin la Toma I. Gorgescu, comerciant.

Din județ

Ecouri din Câmpina.

— Alô gara!
— Cine-i acolo?
Haralampie, primarul de fapt al Câmpinei!

— Și ce vrei?
— Spuneți vă rog primarului de drept, care este la gară în așteptarea trenului, să conducă excursioniștii Bucureșteni din str. Gareii direct în strada Carol, ieșind în dreptul lui Brânza. Să nu care cumva să apuce pe Bulevardul Elisabeta pe la locul d-sale căci tocmai astăzi s'au strâns acolo mai multe cloști cu pui, care au răscolit maidanele de gunoi după locul d-sale, scoțând la iveală o mulțime de câini și pisici moarte.

— Aha! te-am prins, D-le primar! Care va să zică, D-ta străgănești pe alții cu tot felul de cutii de gunoi, pe care le-ai arțărnat și pe zidurile caselor; iar când este vorba de D-ta, îți lași proprietatea tocmai în centrul orașului, să servească drept depozit de mortaciuni și guoaie. Te-a întrecut și văduva Floarea, care, deși este saraca și țărănică un punct de redevență la societăți, tot și-a împrejmuț locul de peste drum de D-ta.

Ca să te putem uumi «Cavalerul de Câmpina», titlu ce îți place, te rugam să-ți împrejmuțești locul, căci, cu părere de rău îți proorocim, ca de mai zăbovești, îl vor împrejmuți alții.

Incunoștiințare

În ziua de 10 Iunie st. nou ora 8 a. m. se vinde la licitație publică la Trib. Prahova s. l. averea imobila rămasă pe urma defunctului Ion A. Popp compusa din:

1) Imobilul din str. București No. 96 cu pravalie, case și grădina zisă «Sinaia». 2) Imobilul din str. București No. 98 cu case și alte îmbunătățiri. 3) Imobilul din str. Barănești No. 70 cu prăvălii, magazine etc. Imobilele se pot vizita în orice zi și la orice ora.

Vânzarea se face pentru fiecare imobil în parte iar nu în total.

Dos. Trib. No. 1873/920.

Curs de pregătire

D-l C. Ionescu Lungu, institutor la școala No. 2 mixtă și Ș. Mazălu la școala de aplicație de pe lângă școala normală din Ploiești, deschid un curs de pregătire pentru elevii și elevetele, cari vor să se înscrie în orice școală secundară: seminar, liceu, școale militare, normale, comerciale, liceu de fete, etc.

Cursurile se vor ține la școala No. 1 de băieți, în centrul orașului.

Încep la 15 Iulie și țin până la 30 august.

Pentru orice informațiune, cei interesați se vor adresa oricărui din cei două bine cunoscuți institutori din Ploiești.

BILANȚUL GENERAL
al afacerii Firmelor Ioan R. Gologan & Co. din Ploiești
făcut și încheiat pe ziua de 10 Ianuarie 1919.
EXTRAS din Registrul-Inventar fol. 286/287

ACTIV	D-nu Ioan H. Ilie Asoc. nostru	PASIV	
Pr. Capitalul D-sale cont. bilanț. 30 Apr. 1916	127.517 62	Pr. suma aridată cheltuielilor personale, Cont propriu, Lei	240.731 05
Pr. Beneficiul curent conform Bilanț. 10 Ianuarie 1919	135.993 68	Saldo spre egalare, Capitalul următor	22.780 25
Total Lei	263.511 30	Total Lei	263.511 30

Tribunalul Județului Prahova secția II-a.

Conform Jurnalului acestui Tribunal cu No. 2392/1921 în urmă cererii făcute de Ioan R. Gologan și G. Sutescu din Ploiești prin petiția înregistrată la No. 4895/1921 în urma verificării făcute de Tribunalul acestui extras cu registrul inventar la pag. 286/287, potrivit art. 31 din legea autentificării actelor, s'a liberat o copie pe timbru legal de zece lei, constatându-se operațiunile relative la activul și pasivul D-lui Ioan H. Ilie asociatul lor, înscrise în menționatul registrul, după ce mai întâi s'a constatat că registrul inventar prezentat și vizat conform art. 26 și 27 cod. com., reținându-se și la dosar o copie pe timbru de doi lei.

(ss) A. Gânțoiu.

(ss) Gh. Eliescu.

p. Grețier, (ss) Petru P. Popescu.

Grefa Tribunalului Prahova secția II.

La baza ordonanței președintiale cu No. 3578/1921, acest extras se va publica în ziarul „Lumina” din Ploiești.
 p. Grețier, M. Tănăsescu.

Consiliul de Disciplină al Baroului Prahova.
DECIZIUNEA No.

Sedința din 27 Mai 1921

Pentru pomenirea colegilor avocați ai Baroului nostru, cazuți în luptele pentru întregirea țării și a neamului, și în executarea programului de lucrări.

Consiliul decide:

1. Facerea unui parastas pentru pomenirea sufletelor celor de mai sus, care va avea loc în ziua de 18 Iunie (Sâmbăta moșilor).
2. Parastul se va oficia în Biserica Sf. Impărați din Ploiești, la ora 10 dimineața și va fi slujit de un P. S. Arhieru, înconjurat de doi diaconi și cinci profeți și corul Bisericii.
3. Vor fi invitați a lua parte la oficierea serviciului:
 - a) Toți D-nii Magistrați și Avocați din oraș și județ,
 - b) Toate autoritățile din oraș,
 - c) Familiile celor în memoria cărora se face slujba religioasă.
4. Cheltuielile vor fi acoperite din Cassa Corpului.
5. În ziua de mai sus, se va da prin îngrijirea D-lui Casier o sumă de 200 lei, pentru masa Orfanilor de Război, din Orfelinatul Ploiești.
6. După terminarea serviciului religios, se va face o scurtă rugăciune în Camera Avocaților, unde se găsesc portretele avocaților morți în lupte.

Data în Camera Avocaților din Palatul Justiției, astăzi 27 Mai 1921.

Decan, Nic. M. Părvulescu

Membrii (C. St. Radian
 (G. Manolescu

Secretar, P. Tutoveanu

Tribunalul Prahova secția I

Contesa Emanoila de Roma, cu autorizația soțului său Robert de Roma, ambii domiciliați în București, strada Berthelot No. 16 prin procurator Nicolae Bugulescu, avocat, cu petiția înreg. la No. 20321 din 1921, a cerut din nou scoaterea în vânzare prin licitație publică, a imobilului dotat situat în Sinaia Bulevardul Ghica No. 76, anume descris în actul de expertiză aflat la dosarul Tribunalului Ilfov secția II cu No. 4544/1920 trimis în acest scop cu adresa No. 5204/721, pentru ca din suma încasată din vânzare care se va consenna ca fond dotal să i se libereze suma de lei 10.000 (zece mii) pentru căutarea sănătății, cerere care s'a admis de Tribunal prin jurnalul cu No. 1846/1921. Avera scoasă în vânzare se compune din dintr-un teren liber, fără nici un fel de plantație, iar pe acest teren se constată urme et a existat o vilă, care a ars fără a mai rămâne zidarie, locul este neîmprejmuit, învecinat la nord cu proprietatea D-lui Găitan Gheorghie pe lungime de 93-50 metri, la est și sud cu proprietatea Ion Ionescu, pe o întindere de 38-30 metri plus 94-70 metri este egal cu 133 metri, la vest cu Bulevardul Ghica pe o întindere de 39-25 metri, având suprafața de 3643 m.p. situată în Sinaia Bulevardul Ghica No. 76 Trib. Prahova. Asupra acestui imobil nu s'a găsit nici o sarcină popritoare astfel cum rezultă din referatul Grefei acestui Tribunal cu data de 24 Martie 1921. Se specifica însă ca cu contractul de închiriere autentificat de Tribunalul Ilfov la No. 21981/1920 și transcris la Tribunalul Prahova sub No. 3149/1921, acest teren a fost închiriat D-lui Constantin Gr. Giant pe timp de cinci ani dela 26 Octombrie 1920 și până la 26 Octombrie 1925, prețul chiriei fiind integrat achitat. Vânzarea și adjudicarea sus menționatului imobil se va face în pretoriul Trib. Prahova s. I, în ziua de 22

Iunie 1921, de ora 7 jum în sus. Prețul acestui imobil și dela care va începe strigările este de lei 145.720.

Sunt somați toți acei care ar pretinde veri un drept de chirie, privilegii sau ipotecă ca înaintea adjudicației să arate Tribunalului pretențiile lor sub pedeapsă de a nu li se mai plăni în seamă.

Prim-Președinte, R. A. Cara-Thasse

Portare], I. Mihălescu

No. 20549/1921 Mai 28.

Dosar No. 1028/1921 Recipisa No. 1691/1921.

Primul Președinte al Tribunalului Prahova s. I.
Comisiunea pentru regularea și consolidarea drepturilor
de concesiuni petrolifere din Județul Prahova.

PUBLICAȚIUNE

D-l B. Haimovici din București, cu petițiunile înregistrate la No. 14183 și 18613/1921, a cerut consolidarea dreptului său de concesiune și arendare, ce are asupra a 8 parcele de terenuri petrolifere, situate în comuna Moreni județul Prahova și anume:

- 1) Dela Nae Popescu, prin actul transcr. special 1349/1918, un loc de 1662 m. p., plan No. 1, „In Deal”, vecin cu Ghița Popescu, locul Bisericei, Dumitru Popescu, Anica Apostol Ignat văduva.
- 2) Dela Nicolae Simion Nița, Alexandru Simion Nița, Const. Simion Nița și Voicu Simion Nița personal și ca moștenitori ai def. lor mama Catrina Simion Nița vv. prin actul transcr. special 1659/1919 un loc de 941 m. p., plan No. 2, „In Stavropoleos la Pitulice”, vecin cu Tudorache Gg. Nița, Nița Radu, Voica Dinu Seceanu cu soțul și Matei Gg. Nița, Dela Zamfira Ion Dinu Maciu cu soțul, Floarea Ion Nica Baboi cu soțul și Antimița Vasile G. Tatu cu soțul, personal și ca moștenitori ai def. Luxandra Micu Ion Soare, prin actul transcr. spec. 1662/1919, două terenuri.
- 3) Un loc de 2248 m. plan 3, „In Bană pe Coastă” vecin cu Gg. Lința Matică, Sevașta I. N. Ciobanu, Maria Ghița Nae, Ionita Ogrin, Voica Gg. Micu I. Soare și Catrina Tache Nița.
- 4) Un loc de 407 m. p., plan 4 „In Deal la Ghinești” vecin cu Leanca Tascică V. Ghinciu, Grigore V. Ghinciu, Const. Sava Ghinciu, Catrina Dumitru Corobeț cu soțul, Marița G. V. Nedelcu cu soțul, Dela Mița Nastase Dumitru Comeaga vv., Safta Vasile C. Popa cu soțul și Nicolae Nastase D-tru Comeaga prin actul trans. spec. No. 1687/1919 trei terenuri.
- 5) Un loc de 3320 m.p., plan 5, „In Deal sub Bueșă”, vecin cu Ion Vlad Necula, Lixandra T-rache, Locul Bisericei, Gg. Popescu, Ionita Ogrin.
- 6) Un loc de 940 m.p., plan 6, „In Deal la Curături” vecin cu Gg. Savu Irimescu, Dumitriche Paun, Alexandru Grozea Petre, Ion Grozea Petre, și moșt. def. Nastase Calărășu.
- 7) Un loc de 1232 m.p., plan 7 „In Deal spre Cuf”, vecin cu Maria D. Anghelina, Stanca Simion D. Grozea, restul proprietății și 8) Dela Maria Dumitru Vlad Necula cu soțul și Anica Gg. Gg. Tudora cu soțul, prin actul trans. special la No. 1688/1919 un loc de 2049 m.p., plan 8, „Sub Coliței” vecin cu Anica Ghița Iosif văduva, Ion Dumitru Craciun, Gg. Dinu Calărășu și Radu.

S'a fiesat ziua de 23 (douăzeci și trei) Iunie 1921, ora 10 a. m. pentru cercetarea și judecarea cererii în localitate.

Se vestesc toți aceia care ar pretinde veri un drept asupra terenurilor de mai sus, să-și formuleze pretențiunile lor prin petițiuni adresate Primului Președinte, al Trib. Prahova, cu cel puțin 3 zile libere înainte de termenul fixat, iar proprietarii pot face contestațiuni chiar în ziua cercetării în localitate.

Prim-Președinte, R. A. Cara-Thasse

p. Grețier, Istrățescu

No. 20509/1921 Mai 28 Dos. No. 2356/1921.

BIROUL DE IMPORT

Societate în nume colectiv

PLOEȘTI.—STRADA BRAȘOVENI No. 6.— PLOEȘTI

Aduce la cunoștința Domnilor VITICULTORI că a adus un nou mare transport de

Piatră Vănată Englezească de 98/99 grade
 Pentru stropitul al doilea și al treilea, și a pus-o în vânzare cu preț mai puțin ca la primul stropit.

-Mai are în deposit în permanență:-

Rafie, Vermorele Eclair No. 1, Pucioasă,

Prese și Sdrobitoare.

Mare selecțiune de toate articolele de **Coloniale** cu preturi de concurență.

Instiințare! Cunoșcând nevoia ce au copiii de a-și improsăna pînă materia cursului primar, înainte de a depune examenul de admitere în școlile secundare, (șc. normală de băieți și fete, liceu, școala secundară de fete, seminarii și șc. comerciale), aducem la cunoștința părinților interesați, că vom deschide un **curs preparator** care va dura dela 1-31 august 1921 st. n., într-una din școlile primare din Ploiești.

Avem credința, că munca depusă de subsemnații în învățământ e o garanție pentru o bună reușită.

Th. Ciocârdel, Calea București, 83
 I. M. Opran, str. Primăverii, 17.
 Institutori — Ploiești.

Tipografia „LUMINA” execută orice lucrări cu preturi reduse.

20549 dec 28